DRAGOSTE FIERBINTE ȘI PROFUNDĂ RECUNOȘTINȚĂ SECRETARULUI GENERAL AL PARTIDULUI

Amintirile cele mai dragi

De ziua aceea, 18 octombrie, a anului 1968 se leagă cea mai frumoasă dintre nenumăratele amintiri ale îndelungatei mele cariere sportive. În ziua aceea, de neuitat, pe Estadio Universitario din capitala Mexicului, am reușit să-mi înfrîng și să trec peste durerile atroce ale unui recent traumatism la brațul drept și, strîngînd din dinți, am aruncat discul la 58,28 m, performanță care, după multe emoții, mi-a adus titlul, atît de mult visat, de campioană olimpică.

La puțină vreme după aceasta, o altă zi, de asemenea încărcată de mari emoții, de asemenea plină de o adîncă bucurie: ziua recompensei trudei noastre, a mea și a altor olimpici români distinși la Ciudad de Mexico. Și recompensa — pentru mine Ordinul „Meritul sportiv" clasa I — ne-a fost oferită de însuși secretarul general al partidului nostru, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Deși au trecut destui ani de atunci, iată că și astăzi retrăiesc, la aceeași intensitate, clipele de neuitat ale întîlnirii noastre, a sportivilor, cu iubitul nostru conducător. Cuvintele calde care ni le-a adresat fiecăruia ne-au mers direct la inimă. Atunci și de atunci încă și cu alte ocazii am avut fericitul prilej de a mă afla în preajma acestui mare om și, de fiecare dată, am fost adînc impresionată de faptul că în agenda atît de încărcată de probleme de foarte mare importanță pentru țară, pentru partid, pentru prezentul și viitorul României, a acestui mare conducător, își află loc și sportul.

Îndemnurile și sfaturile pe care ni le-a adresat mie sau altor sportivi, m-am străduit să le dau deplină înțelegere și să caut să le aplic în munca mea de fiecare zi. Ca activist al mișcării sportive din România mă simt călăuzită în munca de aceste îndemnuri, de aceste sarcini potrivit cărora, de pildă, în formarea omului nou, constructor al socialismului și comunismului în patria noastră, educația fizică și sportul pot și trebuie să-și aducă contribuția. În acest sens, „Daciada", marea noastră competiție națională, organizată la inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, constituie cîmpul cel mai fertil de manifestare și de descoperire a noi și noi talente pentru sportul de performanță care, printr-o pregătire temeinică, să lupte pentru înălțarea prestigiului sportiv al României socialiste în arena sportului mondial.

LIA MANOLIU
campioană olimpică, vicepreședinte al C.N.E.F.S., vicepreședinte al Comitetului Olimpic Român

Angajament de onoare

Am avut de-a lungul carierei mele sportive multe satisfacții, între care și pe aceea supremă de a cuceri titlul olimpic, visul frumos al oricărui tînăr care pășește pe stadion sau într-o sală de sport. Sînt momente care nu se uită, care te însoțesc chiar după retragerea din activitatea competițională. Așa cum în alt plan, mai larg, de cetățean al României socialiste, de comunist, nu pot uita întîlnirea cu tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, strălucitul om politic care se află de 15 ani în fruntea partidului nostru.

N-am să uit, deci, niciodată seara de 19 august a anului 1976 cînd, în cadrul Festivității de la Palatul sporturilor, președintele țării a conferit înalte distincții sportivilor care au reprezentat România la Jocurile Olimpice de la Montreal. Între cei distinși mă număram și eu. Nu cîștigasem la Montreal, obținusem medalia de argint, dar luptasem din toate puterile pentru a aduce acasă medalia de aur. Am simțit atunci nevoia să iau cuvîntul, să-mi exprim gîndurile și sentimentele.

Între timp am trecut pe marginea saltelei, am devenit antrenor. Cunoștințele acumulate ca sportiv mă ajută în activitatea mea de azi. Și chiar dacă Constantin Alexandru n-a făcut să nu se simtă retragerea lui Berceanu de pe saltea, promit ca în viitor în echipa națională de lupte să apară alți... Berceni, crescuți și formați de Gheorghe Berceanu. Este un angajament de onoare pe care l-am luat atunci și pe care îl reînnoiesc acum, cu toată răspunderea.

GHEORGHE BERCEANU
campion olimpic, maestru emerit al sportului

O zi de aur

(Urmare din pag. 1)

naționale, m-au călăuzit în permanență în întreaga mea activitate sportivă.

În cei patru ani care au trecut de la acea seară de neuitat pentru mine, din august 1976, școala românească de gimnastică, urmînd îndemnurile secretarului general al partidului, s-a afirmat puternic în competițiile de cea mai mare însemnătate internațională. Cucerirea definitivă a „Cupei Europei", ca rezultat al celor trei titluri de campioană absolută europeană obținute la Skien, Praga și Copenhaga, strălucita victorie repurtată la campionatele mondiale de anul trecut, cînd echipa reprezentativă a României a devenit campioană a lumii, medaliile de aur, primele din întreaga istorie a gimnasticii românești, cucerite de colegele mele Emilia Eberle și Dumitrița Turner sînt tot atîtea mărturii elocvente ale posibilităților de afirmare plenară care ne-au fost create în acești ani.

Acum, cînd întreaga noastră patrie, mereu mai frumoasă și mai înfloritoare, marchează împlinirea a 15 ani de cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu se află în fruntea partidului, îmi îngădui să reiau aici cuvintele pe care le-am rostit la 19 august 1976: *Sînt foarte emoționată. În concurs, emoția nu m-a învins niciodată. N-am fost emoționată nici atunci cînd am primit notele maxime și medaliile de aur. Atunci am simțit doar bucuria și mîndria victoriei. Dar acum simt o mare emoție. Pentru că nici o medalie și nici un titlu din lume nu valorează cît distincția pe care ți-o acordă țara ta. Din mîna celui mai iubit fiu al României, părintele îndrăgit al tineretului patriei noastre, dumneavoastră, tovarășe Nicolae Ceaușescu. De aceea, nu voi uita niciodată această zi de aur.*

Cele mai frumoase clipe din viața mea

La 17 martie 1970 și la 2 aprilie 1974 am avut marea cinste să fiu decorat de primul comunist al țării, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cu „Ordinul Muncii" clasa I. Firește, înaltele distincții ce mi-au fost acordate pentru cucerirea medaliilor de aur la campionatele mondiale de handbal de la Paris și Berlin au însemnat pentru mine o mare

bucurie. Nevisat de mare a fost însă fericirea de a mă afla alături de eminentul om de stat, de acest neînfricat luptător pentru izbînda socialismului, pentru continua ridicare a nivelului de trai al poporului, pentru pace și destindere în lume. Împovărat cu responsabilități aproape imposibil de dimensionat, preocupat de fiecare sector al vieții și activității întregii țări, marele nostru conducător s-a dovedit a fi și un părinte grijuliu al nostru, al sportivilor fruntași, un bun cunoscător al muncii de ridicare a măiestriei. Vorbele sale, pline de înțelepciune ne-au mers direct la inimă, ne-au îmbărbătat, ne-au insuflat dorința de a nu precupeți nimic pentru gloria sportivă a patriei. Dacă acum, la 34 de ani, sînt tot printre tricolori, dacă muncesc fără răgaz pentru a-mi aduce contribuția la îndeplinirea obiectivului primordial al handbalului românesc — cucerirea primului titlu la J.O. de la Moscova — este pentru faptul că am avut permanent în față exemplul luminos al conducătorului partidului și statului, pentru că m-a mobilizat marea sa putere de muncă, abnegația și spiritul său creator.

Anii aceștia, 15 la număr, sînt marcați și în sport de marea sa personalitate. Și vor fi în continuare, pentru că, asemenea întregii țări, sportul va urca pe culmi nebănuite sub conducerea celui mai iubit fiu al poporului, a patriotului înflăcărat care este tovarășul Nicolae Ceaușescu.

CORNEL PENU
dublu campion mondial, maestru emerit al sportului

Îndemn mobilizator

Printre trofeele și medaliile care decorează cariera mea de sportiv și pedagog, una este amintirea cea mai scumpă, care va dăinui mereu în inima mea: fotografia în grup a celui mai iubit fiu al patriei noastre, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, împreună cu boxerii care au adus de la Montreal două medalii de argint și trei medalii de bronz. În acea sărbătorească seară a decorării, eu însumi am primit ordinul „Meritul sportiv" clasa I. N-am să uit niciodată deosebita cinste de a fi fost felicitat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, care se bucură de o mare prețuire pe toate meridianele globului. În strîngerea de mînă și în îmbrățișarea secretarului general al partidului am simțit nemijlocit aprecierea muncii mele și a sportivilor mei.

Sînt ani buni de cînd am fost investit cu încrederea de a pregăti tineri boxeri, de a-i îndruma și a-i conduce pe ringurile lumii, acolo unde ei luptau pentru a spori prestigiul sportiv al patriei. Numai la ultimele trei ediții ale Jocurilor Olimpice, boxerii au contribuit la zestrea olimpică a mișcării noastre sportive cu 34 de puncte, situînd astfel pugilismul printre ramurile fruntașe. Cu prilejul unor asemenea evenimente am avut totdeauna conștiința faptului că victoriile noastre aduc o contribuție specifică la mai buna cunoaștere a României socialiste și la gloria țării.

Toate succesele noastre, în acești ultimi 15 ani, au fost legate — pot spune chiar determinate — de îndrumarea și sprijinul acordat mișcării sportive de partid, personal de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Cuvintele secretarului general al partidului ne-au mobilizat la o activitate mereu mai intensă, plină de performanțe de înaltă calitate, străbătută de un fierbinte simțămînt patriotic, pentru ca sportul românesc să urce noi trepte în ierarhiile europene, mondiale, olimpice.

Iată de ce, momentele solemne evocate la început, împreună cu nespusa bucurie trăită atunci, se vor păstra pentru totdeauna în conștiința mea.

ION POPA
antrenor emerit

BILANȚUL SPORTIV DIN ULTIMII 15 ANI, BILANȚ-RECORD AL DEZVOLTĂRII ACTIVITĂȚII DE MASĂ ȘI DE PERFORMANȚĂ

ÎNTR-UN DECENIU ȘI JUMĂTATE DE 3 ORI MAI MULTE TITLURI ȘI MEDALII DECÎT ÎN TOATE CELELALTE DECENII DE PARTICIPARE LA COMPETIȚIILE INTERNAȚIONALE

Anii triumfului olimpic

Dintre toate acele momente de referință care definesc și dimensionează valoarea și forța sportivă a unei națiuni în epoca contemporană, **locul ocupat în ierarhia olimpică și-a primit, cu deosebire, recunoașterea unanimă pe toate meridianele globului.** Cu alte cuvinte — exprimarea cifrică, în indicatori specifici, a talentului cu care este înzestrat tineretul dintr-o țară sau alta, a conținutului și concepției de structură și organizare a mișcării sportive, a condițiilor create pentru afirmarea și consacrarea în cea mai amplă și anevoioasă competiție care, la fiecare ediție, reunește sub steagul celor cinci cercuri olimpice elita marilor performeri ai lumii. Se știe, **în ultima vreme a devenit tot mai greu să pătrunzi — și, mai ales, să te menții — în plutonul fruntașilor,** al campionilor, al laureaților olimpici.

Animați de un fierbinte patriotism, răspunzînd grijii părintești pe care le-o poartă partidul, secretarul său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, „tricolorii" români au izbîndit pe deplin în această cursă-maraton a înaltelor rezultate, pînă mai ieri considerate aproape imposibil de atins. Mai mult, **în acești 15 ani de avînt și puternică dezvoltare multilaterală, sportul românesc a înregistrat o continuă ascensiune,** încununată de un triumf care a uimit întreaga lume sportivă.

1968, **Ciudad de Mexico.** 1972, **München.** 1976, **Montreal.** La aceste trei ediții ale Jocurilor Olimpice REPREZENTANȚII ȚĂRII NOASTRE AU CUCERIT 59 DE MEDALII! La celelalte șapte ediții anterioare — deci, în răstimpul a 40 de ani — numărul acestor rîvnite trofee olimpice a fost doar de 41... Statistica ne mai reamintește: în 1968 (la J.O. de la Ciudad de Mexico) echipa României ocupa cel mai bun loc din istoria participării sale olimpice — 10 — în clasamentul pe totalul medaliilor, pentru ca la **Montreal „tricolorii" să încheie splendida lor evoluție cu un loc 5 (!).** Un alt punct de comparație: locul 12 la J.O. de la Tokio (1964) cu 92,50 puncte, **locul 6 la J.O. de la Montreal cu 177,50 puncte.** Dar, am putea continua...

ROMÂNIA. Nume binecunoscut și rostit cu admirație pe stadioanele lumii, în ma-

	Jocuri olimpice Total	A Ag Br	Campionate mondiale		Campionate europene		Campionate mondiale universitare		TOTAL
1965			5	2 3 -	23	9 8 6	11	3 4 4	
1966			22	9 9 4	9	2 3 4	1	- 1 -	
1967			8	2 3 3	31	9 9 13			
1968	16	4 6 6	3	1 1 1	10	1 7 2	1	- 1 -	
1969			11	3 5 3	31	8 16 7			
1970			23	8 6 9	15	3 2 10	6	- 4 2	
1971			16	2 7 7	30	3 12 15			
1972	16	3 6 7	6	3 - 3	20	3 6 11			
1973			20	4 8 8	21	5 6 10	20	5 7 8	
1974			45	10 14 21	17	1 6 10			
1975			19	2 8 9	33	12 9 12	12	3 5 4	
1976	27	4 9 14	3	1 1 1	19	4 11 4			
1977			21	5 9 7	33	7 9 17	36	12 10 14	
1978			39	9 11 19	33	10 14 9			
1979			24	7 4 13	39	8 10 21	31	13 3 15	
Total	59	11-21-27	265	68-89-108	364	85-128-151	118	36-35-47	806
Pînă în 1964									264

rea familie olimpică, acolo unde și-a cîștigat o poziție de frunte, la care n-au putut ajunge multe țări cu populație mai numeroasă, cu vechi și puternice tradiții sportive.

Frumoasă și plină de semnificații este această poveste adevărată a triumfului olimpic românesc, a acelei minunate pagini de aur, argint și bronz scrisă, prin talent, măiestrie și dăruire, la Montreal. O pagină glorioasă pe care o dorim, din toată inima, continuată la Moscova, în vara acestui an...

Dan GÎRLEȘTEANU

Consacrare mondială și europeană

Documentarul de mai jos înfățișează realizările sportului românesc în ultimul deceniu și jumătate, exprimate prin clasări pe podiumul de onoare la marile competiții internaționale, la Jocurile Olimpice, la campionatele lumii, la cele europene și la diferite campionate mondiale studențești.

Bilanțul frumoaselor afirmări la aceste competiții, cu o largă pondere și participare în lumea sportului, cuprinde un total de 806 medalii (aur, argint și bronz) obținute de sportivii români în intervalul de 15 ani la care ne referim.

Deci 806 medalii în 15 ani, față de cele 1070 cucerite în întreaga istorie a sportului nostru, ceea ce arată că peste 75% dintre acestea au fost cucerite în perioada 1965—1979, cînd activitatea sportivă a atins în România cotele cele mai ridicate pe plan valoric.

O privire dincolo de cifrele tabelului de mai sus ne arată **că sportivii noștri fruntași au fost prezenți, cu evident succes, la foarte multe competiții de amploare** la care au și repurtat succese deosebite, net superioare ca număr și amploare celor din perioada anterioară. Important este și faptul că marea performanță a fost abordată acum de mulți sportivi și sportive, seniori și juniori decît în trecut. Este de subliniat, de asemenea, și un alt aspect, **acela al diversificării participării la aceste competiții.** Dacă în trecutul nu prea îndepărtat unii dintre sportivii noștri s-au evidențiat doar în cîteva discipline, acum numărul acestora este incomparabil mai mare. În momentul de față aproape că nu mai există vreo disciplină sportivă în care campionii români să nu se fi remarcat și să nu se fi impus, de multe ori, chiar cu autoritate în întrecere cu alți sportivi de mare valoare din Europa sau din lumea întreagă. Succesele călduros aplaudate și îndelung comentate în ultima vreme au evidențiat și existența unor adevărate școli românești la gimnastică, caiac-canoe, lupte, handbal etc. Dealtfel, pentru a respecta în totul adevărul, trebuie să arătăm că aproape **n-a rămas vreo ramură sportivă în care tehnicienii români să nu-și fi adus contribuția, într-un fel sau altul, la dezvoltarea acestei activități** astăzi de mare interes pe plan național, pe întreg mapamondul.

Romeo VILARA

P.S. În completarea documentarului nostru, vom mai arăta că în acest răstimp sportivii români au cîștigat 21 de cupe europene, de 14 ori au fost în finală, iar de 16 ori pe locul 3. La diferitele competiții mondiale de tineret și juniori ei au obținut 51 medalii (19+12+20), iar în competițiile europene, de asemenea pentru tineret și juniori, au cucerit 223 medalii (63+66+94) etc.

„DACIADA", MAI PRESUS DE ORICE, O IDEE STRĂLUCITĂ, CARE CUPRINDE MASELE

Un moment dintre cele mai memorabile ale istoriei mișcării noastre sportive l-a constituit emoționanta festivitate prilejuită de întîlnirea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, președintele României, a tovarășei Elena Ceaușescu, a celorlalți tovarăși din conducerea partidului și statului cu sportivii români care s-au distins la Jocurile Olimpice de la Montreal. Memorabil — ca oricare din întîlnirile tovarășului Nicolae Ceaușescu cu tineretul, cu oamenii muncii. Memorabil — prin profundele semnificații imprimate de puternica personalitate a secretarului general al partidului. Memorabil — prin înalta prețuire acordată, ca în atîtea ocazii, celor ce slujesc cu dragoste și abnegație patria socialistă, exprimată prin ordinele și medaliile primite cu vibrantă emoție și adîncă recunoștință din mîna mult stimatului și iubitului nostru conducător, între cei distinși aflîndu-se și o fetiță de nici 15 ani, care uimise lumea.

Dar acel moment rămîne înscris cu litere de aur în istoria mișcării sportive românești și prin faptul că, imprimînd — ca de obicei — festivității un marcant caracter de lucru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, între alte indicații izvorîte din recunoscuta-i gîndire dinamică, revoluționară, de o strălucită clarviziune, a lansat ideea care avea să deschidă noi și largi orizonturi educației fizice și sportului, să dea noi și complexe valențe acestor preocupări majore pe care le-a investit cu calitatea de activități de interes național: **„După cum vă este cunoscut** — spunea secretarul general al partidului — **la Congresul Educației Politice și al Culturii Socialiste s-a hotărît organizarea unor festivaluri și competiții cultural-artistice educative. Avem în vedere să angajăm în această activitate și mișcarea noastră sportivă, ca alături de aceste competiții să organizăm competiții sportive naționale, adevărate olimpiade — dacă le putem numi așa; vom căuta să găsim un nume însă românesc pentru ele. Aceste competiții să se desfășoare la doi ani o dată, în așa fel încît să putem crea o bază largă de competiție națională, de promovare a celor mai buni sportivi. Și, într-adevăr să angajăm întregul nostru tineret la aceste competiții".**

Și astfel a fost lansată marea competiție sportivă națională „Daciada", care a impulsionat puternic întreaga activitate sportivă de masă și de performanță, fiindcă a avut, încă de la început, un puternic ecou în rîndurile maselor de oameni ai muncii de toate vîrstele și profesiile.

Purtînd un nume cu adînci rezonanțe în istoria milenară a poporului român, dezvoltînd pe un plan superior tradițiile valoroase ale sportului românesc, reunind într-un tot unitar, armonios, întreaga activitate de masă și de performanță, un calendar central cu larga inițiativă creatoare a maselor și asigurînd continuitate, atît iarna cît și vara, adresîndu-se deopotrivă trupului și minții, marea competiție sportivă națională „Daciada" cunoaște un succes fără precedent în practica exercițiilor fizice și sportului din țara noastră.

Principal mijloc de îndeplinire a Programului privind dezvoltarea activității de educație fizică și sport pe perioada 1976—1980 și pregătirea sportivilor români în vederea participării la Jocurile Olimpice din 1980, adoptat de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R., marea competiție sportivă creată din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu urmărește, cu prioritate, menținerea și întărirea sănătății și puterii de muncă a populației, creșterea unor generații viguroase, multilateral dezvoltate fizic și moral, temeinic educate, ca și organizarea petrecerii în mod plăcut și util a timpului liber. O gamă bogată și variată de mijloace de practicare a exercițiilor fizice și sportului, de la vîrsta cea mai fragedă, începînd cu cele simple, larg accesibile, desfășurate cu precădere în aer liber și pînă la finalele pe județe și pe țară, îmbinînd munca și sportul, răspunde tuturor nevoilor de mișcare, de relaxare, tuturor preferințelor. „Daciada" oferă o bază largă de selecție a tinerelor talente apte să se înscrie pe orbita înaltei performanțe, după cum stimulează și activitatea sportivilor fruntași, angajați în campionatele și competițiile integrate în calendarul său.

Mărturie a puternicului rol mobilizator al „Daciadei", al capacității ei de a stimula inițiativa creatoare stau și numeroasele întreceri organizate an de an de asociațiile sportive, de organele sportive și cu atribuții, care creează o efervescență deosebită în întreprinderi și instituții, în școli și universități, la sate, în unitățile militare, pretutindeni. De la fazele de masă și pînă la finalele pe țară ale întrecerilor, organizate — iarna sau vara — sub egida „Daciadei" de către sindicate, organizațiile de tineret și pionieri, învățămînt, cooperație, Ministerul Apărării Naționale sau Ministerul de Interne etc., întrecerea numără milioane de participanți de toate vîrstele, dînd și mai mare strălucire „Daciadei". Deficitar înaintea lansării marii competiții naționale, sportul feminin se afirmă tot mai plenar, atît în întrecerile obișnuite, cît și în cele dedicate anume femeilor.

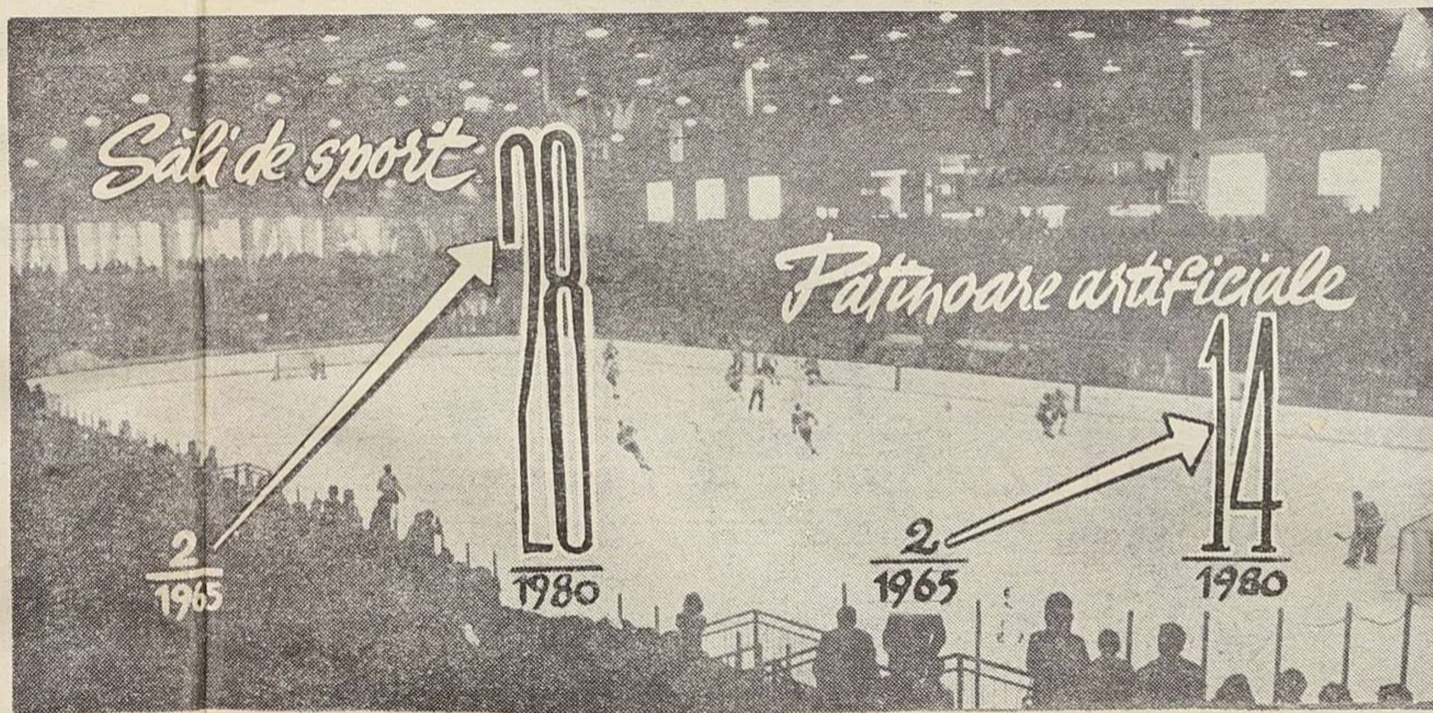
Se confirmă și în acest fel că o idee este cu adevărat genială cînd e însușită de mase, confirmată de practică, iar „Daciada", creată din inițiativa secretarului general al partidului, este o asemenea confirmare.

În plin avînt, în centrul tuturor preocupărilor organelor și organizațiilor sportive și cu atribuții în domeniul sportului, „Daciada", aflată în aceste zile la cumpăna dintre ediția de vară și cea de iarnă, face noi și viguroși pași spre împlinirea menirii sale, așa cum a fost ea prefigurată de tovarășul Nicolae Ceaușescu în Mesajul adresat participanților la marea competiție sportivă națională, în anul 1978: **„Fie ca „Daciada" să devină tot mai mult cadrul de manifestare a energiei și optimismului revoluționar al tineretului patriei, al cetățenilor țării, ca ea să contribuie tot mai mult la afirmarea capacității creatoare a poporului nostru, la educarea conștiinței socialiste a maselor, la plămădirea omului nou, hotărît să se consacre în întregime nobilei cauze a socialismului și comunismului, prosperității și fericirii națiunii noastre socialiste".**

Mircea COSTEA

	1969	1979
● Participanți la competițiile de masă	2 500 000	8 938 688
● Participanți la acțiunile turistice	2 000 000	5 454 215
● Participanți la gimnastica de înviorare în cămine și internate	179 826	390 893
● Număr de asociații	4 974	14 675
● Număr de instructori sportivi	19 667	45 069

ÎN TOATE AȘEZĂRILE ȚĂRII — O PUTERNICĂ BAZĂ MATERIALĂ PENTRU SPORTUL DE MASĂ ȘI DE PERFORMANȚĂ

În ultimul deceniu și jumătate, mișcarea sportivă din România a cunoscut un avînt fără precedent, la succesele sale aducîndu-și cu prisosință aportul și baza materială, creată prin grija partidului — care, consecvent politicii sale de a oferi largi drepturi cetățenești, creînd însă și condițiile materiale exercitării lor — a făcut din educația fizică și activitatea sportivă un bun al maselor, cărora le asigură, în același timp, și posibilitatea practicării lor.

În cei 15 ani de la istorica zi în care tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a fost investit cu înalta funcție de secretar general al partidului, economia României s-a dezvoltat impetuos, venitul național a crescut într-un ritm susținut, bunăstarea tuturor cetățenilor cunoscînd tot mai înalte cote. Toate acestea au făcut posibilă și apariția pe harta țării a nenumărate baze sportive pe care se desfășoară competiții interne și internaționale de mare anvergură, stadioane și săli de sport moderne dotate cu aparatură de înaltă tehnicitate, piste de recortan, bazine de înot acoperite, patinoare artificiale etc. În acești ani au fost date în folosință **Palatul sporturilor și culturii** din București, săli de sport în **Cluj-Napoca, Brașov, Iași, Timișoara, Tg. Mureș** și alte orașe cu vechi tradiții sportive, dar au apărut — potrivit politicii înțelepte a partidului, de repartizare judicioasă pe întreg teritoriul țării a marilor obiective economice, social-culturale și sportive — și săli de sport în localități ca **Tg. Jiu, Alexandria, Zalău, Tulcea, Tîrgoviște, Vaslui** și altele, intrate astfel în circuitul sportiv al țării în ultimii cincisprezece ani. S-au construit, de asemenea, 14 patinoare artificiale, poligoane de tir moderne, o sală de scrimă la **Satu Mare**, săli de gimnastică la **Onești** și la **Deva**, săli de box la **Brăila** și **Galați**, un bac de antrenament pentru caiac-canoe la **București**, pîrtia de bob de la **Sinaia** și mijloace mecanice de ascensiune pentru practicarea sporturilor de iarnă. Toate acestea au contribuit la explozia fără precedent a talentelor românești în gimnastica feminină, la succesele handbaliștilor, caiaciștilor și canoiștilor, ale trăgătorilor etc. Dar existența acestor baze a creat, de asemenea, **larga posibilitate de participare la competițiile „Daciadei" a maselor de oameni ai muncii și, îndeosebi, a tineretului.**

Paralel cu dezvoltarea bazei materiale a sportului, în ultimul deceniu și jumătate numeroase întreprinderi au început să producă materiale sportive cu înalte calități, competitive cu cele ale unor firme străine, astfel că s-au redus substanțial nevoile de import. Se produc astăzi în România schiuri de competiții, caiace și canoe (la Reghin), aparatură electronică sportivă pentru sălile de sport (la București), planoare (la Brașov), materiale pentru alpinism (la Oradea) și echipament sportiv (în orașele cu întreprinderi textile, ca Tg. Mureș, Sibiu, Iași, Cluj-Napoca etc.), cît și echipament turistic, astfel că fiecare cetățean **are posibilitatea să-și procure toate cele necesare pentru participarea la competițiile „Daciadei", la acțiunile turistice de masă.**

În cei 15 ani care au trecut de cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu se află în fruntea partidului, conducînd cu clarviziune revoluționară destinele patriei noastre, în localitățile României socialiste au apărut, prin munca însuflețită a zecilor de mii de tineri și vîrstnici, **nenumărate baze sportive simple,** atît în cartierele de locuit, cît și în apropierea întreprinderilor și la sate, unde tineretul, oamenii muncii își pot petrece în mod folositor timpul liber.

Crește an de an baza materială a mișcării sportive, atu de prim ordin pentru ca sportul românesc să prospere tot mai impetuos, obținînd noi și noi succese pentru gloria patriei noastre socialiste.

Sever NORAN